

8.196
Fr Josefine, Eriksson
Årsliviken

Utlaga. Ruzlinskiu bötter.

Basta Fru Erikson.

Sedan jag i dag fått
till vederbörande kassaförvattare
öfverlemnad den gifva, som jag
för några dagar sedan hade
den stora glädjen af från Eder
mottaga för skolhjemmets räkning,
får jag härmed bifoga närskutet
kvitto. Det var bön snällt
af Fru Erikson att så deltagande
tänka på de stukars vanlot-
tade skyddslingarna i skolhemmet,
och på det allra hjertligaste
får jag nu ö hemmets vägnar

framföra en varm och uppriktig
tacksägelse. Gifvan kommer,
såsom alla bidrag för detta änd-
amål, väl till pass; och Fru
Erikson behöfver alltså inte
hysa någon farhåga för att
hafva kommit för sent. I
enlighet med Fru Eriksons ut-
talade önskan, har gifvan
blifvit bokförd såsom gifven
af en tacksam och deltagande
mor.

Samtidigt härmed skrifver
min hustru, och Fru Erikson
får genom henne såhörigen
spörja ett och annat om, huru
vi nu för tiden ha det. Jag
vill emellertid för egen del
särskildt säga, huru det

gladt oss båda så mycket att se
oss inätkomna och omfåttade med
den tillgifna välvilja, hvarom
Edert vänliga bref så rikt bär
vitne.

Fru Eriksons tacksamme

R. S. Husberg.

Snälla Fru Eriksson.

Jag mottog igår Fru
Erikssons brev hvaraf jag
hör att "Lilja" slutat sina
dagar och fått hvila efter
ett långt och arbetsamt
liv. Allra hälsar inte annat
än tycka det är godt för
den gamle, att få sluta
sitt Kräfta och kasta tyget
och man g. l. för han
vara verksam, han hade
det nog tungt många gånger
i arbeten som han varit.

och så fick han sluta hos de
sina, värdar af sinna händer,
det är lyckligt, så det annat
är förklar.

Både Groch och jag deltaga
enmaligt i En sorg och skuld,
det är starka bakt som bränt
och hur sjuk och skräpelig en
för en mor än är, så är
det dock en sammanhållande
kraft för familjen. Han talar
alltid att han ej vilat öfver-
leva Grochhandlaren och han
behöfver det ej.

Jag skulle gärna vilat tända
många blommor till hans
bår, men jag vet inte hur
det kan lyckas.

Vi hafva nu varit här
en vecka och jag tycker

att vi äro nästan oss lika,
skulle en haisman bättre,
men inte gåi Groch, bättre
än ättnistone. Alla tiderna
här ställen, är hvarandra
lika. När man får vara
en tid och hvilat upp,
sig, önskar man sig han.
Fabrikören är här och bader,
men han får fram och till
baka så vi se honom icke
allt, tilltill.

Jag har ännu mig icke
stigit stadens hvass dag
för att se till till det,
men det är ej late honom
ifrån. Lyckligt varit här
här varit dessa dagar.
Vackert är här nog, men
inte något ovärdligt, nog

är det vackrare vid Nyhus.
Nu söker Groth ut på vägen
vandra, men det lider till
långdags och jag måste
hjelpa honom.

Såväl nu som i den Diktningen
vi få väl höra af hvarandras
långre från. Helt härt-
ligt skina och alla andra.
Från mig och Grothskantern.
Med vänlighet och
tillgifvenhet
Minstolen

d. 29/6.09.

Årens Badhotellet. Saltjöbaden
Nr 133.

Gnåden Herr Landshöfdingen och Kammer-
räden N P Hultberg har gynn för skolhänsett i
Vänersborg för blinda döfstamma bekännt
Lutsk 54 kronor, som i gifva öfverlämnats
till hänsett af en "Inskolan och deltagande
moder". Kvitterus förklarad.

Vänersborg den 29 April 1809
Lutsk Hultberg